

Sygnatura akt IV Ka 332/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 czerwca 2014 roku.

Sąd Okręgowy w Świdnicy w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący :	SSO Waldemar Majka
Protokolant :	Ewa Ślemp

przy udziale Julity Podlewskiej Prokuratora Prokuratury Okręgowej,

po rozpoznaniu w dniu 11 czerwca 2014 roku

sprawy **F. Ż.**

oskarżonego z art. 190§1kk, art. 224§2kk, art. 226§1kk, art. 216§1kk w zw. z art. 57a§1kk

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Kłodzku

z dnia 5 marca 2014 roku, sygnatura akt VI K 880/13

I. zmienia zaskarżony wyrok w punkcie V jego dyspozycji w ten sposób, że uzupełnia podstawę rozstrzygnięcia o przepis art. 87 k.k. oraz dodatkowo łączy również karę 3 (trzech) miesięcy ograniczenia wolności wymierzoną w punkcie IV dyspozycji zaskarżonego wyroku zaś wymiar kary łącznej podwyższa do 9 (dziewięciu) miesięcy;

II. uchyla orzeczenie z punktu VIII dyspozycji zaskarżonego wyroku i na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej powyżej kary łącznej pozbawienia wolności zalicza oskarżonemu okres jego zatrzymania w dniu 2 października 2013 r. i 18 listopada 2013 r. przyjmując, iż jeden dzień zatrzymania jest równoważny jednemu dniowi kary pozbawienia wolności;

III. zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych związanych z postępowaniem odwoławczym zaliczając wydatki za to postępowanie na rachunek Skarbu Państwa.

Sygnatura akt IV Ka 332/14

UZASADNIENIE

Prokurator Rejonowy w Kłodzku wniósł akt oskarżenia przeciwko F. Ż., oskarżając go o to, że:

I. w dniu 2 października 2013 roku w R.województwa (...), wypowiedział wobec M. K.i K. K.groźby pozbawienia życia, które to groźby wzbudziły u pokrzywdzonych uzasadnioną obawę, że zostaną spełnione,

to jest o czyn z art. 190§1 kk

II. w dniu 2 października 2013 roku w R. województwa (...), używał przemocy wobec funkcjonariuszy straży miejskiej M. F., M. R. oraz R. R. w celu zmuszenia ich do zaniechania prawnej czynności służbowej polegającej na jego zatrzymaniu w związku z popełnionym wykroczeniem, w ten sposób, że szarpał wymienionych za umundurowanie, wyrwał się, odpychał rękoma i zadawał uderzenia nogami

to jest o czyn z art. 224§2 kk

III. w dniu 2 października 2013 roku w R. województwa (...), znieważył funkcjonariusza policji M. K. (1) oraz funkcjonariuszy straży miejskiej M. F., M. R. oraz R. R. podczas i w związku z pełnieniem przez nich obowiązków służbowych w ten sposób, że w czasie podjętej interwencji używał wobec nich słów powszechnie uznanych za obelżywe

to jest o czyn z art. 226§1 kk

IV. w dniu 2 października 2013 roku w R. województwa (...), działając wspólnie i w porozumieniu z P. W. oraz D. S., znieważył M. K. oraz K. K. w ten sposób, że używał wobec nich słów powszechnie uznanych za obelżywe, przy czym działał umyślnie, publicznie i bez powodu okazując rażące lekceważenie porządku prawnego,

to jest o czyn z art. 216§1 kk w zw. z art. 57a§1 kk.

Wyrokiem z dnia 5 marca 2014 roku (sygnatura akt VI K 880/13) Sąd Rejonowy w Kłodzku:

I. oskarżonego F. Ż. uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w pkt I części wstępnej wyroku i za to na podstawie art. 190§1 kk wymierzył mu karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności,

II. oskarżonego F. Ż. uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w pkt II części wstępnej wyroku i za to na podstawie art. 224§2 kk wymierzył mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

III. oskarżonego F. Ż. uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w pkt III części wstępnej wyroku i za to na podstawie art. 226§1 kk wymierzył mu karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności,

IV. oskarżonego F. Ż. uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w pkt IV części wstępnej wyroku i za to na podstawie art. 216§1 kk w zw. z art. 57a§1 kk wymierzył mu karę 3 (trzech) miesięcy ograniczenia wolności polegającej na wykonywaniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin w stosunku miesięcznym, a na podstawie art. 57a§2 kk orzekł wobec oskarżonego nawiązki na rzecz pokrzywdzonych M. K. oraz K. K. w wysokości po 100 (sto) złotych,

V. na podstawie art. 85 i art. 86§1 kk orzeczone w pkt I, II i III kary pozbawienia wolności połączył i wymierzył karę łączną 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności,

VI. na podstawie art. 70§2 kk wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił tytułem próby na okres 3 (trzech) lat,

VII. na podstawie art. 73§2 kk oddał oskarżonego w okresie próby pod dozór kuratora sądowego,

VIII. na podstawie art. 63§1 kk zaliczył oskarżonemu F. Ż. na poczet orzeczonej kary ograniczenia wolności okres zatrzymania w dniu 2 października 2013 roku oraz 18 listopada 2013 roku przyjmując, iż jeden dzień zatrzymania równoważny jest dwóm dniom kary ograniczenia wolności.

Apelację od powyższego wyroku wywiódł prokurator, zaskarżając wyrok w części dotyczącej orzeczenia o karze na niekorzyść oskarżonego F. Ż. zarzucając:

Obrazę przepisów prawa karnego materialnego, a mianowicie art. 85§1 kk i art. 87 kk polegającą na błędnym zastosowaniu wskazanych przepisów i orzeczeniu wobec oskarżonego F. Ż. kary łącznej 8 miesięcy pozbawienia wolności jedynie za trzy zbiegające się przestępstwa z art. 190§1 kk, 224§2 kk, 226§1 kk, za które orzeczono

jednostkowe kary pozbawienia wolności, podczas gdy oskarżony zaskarżonym wyrokiem został skazany za cztery czyny pozostających w zbiegu realnym, w tym za przestępstwo z art. 216§1 kk w zw. z art. 57a§1 kk, za które orzeczono karę ograniczenia wolności, co w konsekwencji winno skutkować orzeczeniem wobec oskarżonego kary łącznej na podstawie wszystkich zbiegających się przestępstw, a następnie wymierzeniem łącznej kary pozbawienia wolności według zasad określonych w art. 87 kk., a podnosząc wskazany zarzut wniósł o zmianę pkt V zaskarżonego wyroku poprzez połączenie orzeczonych wobec oskarżonego F. Ż. jednostkowych kar pozbawienia wolności i ograniczenia wolności i orzeczenie na podstawie art. 85, 86§1 kk i art. 87 kk kary łącznej w wymiarze 10 miesięcy pozbawienia wolności za zbiegające się przestępstwa.

Sąd okręgowy zważył:

apelacja jest zasadna i zasługuje na uwzględnienie.

Zgodzić należy się ze skarżącym, iż zaskarżony wyrok jest wadliwy, wydany został bowiem z naruszeniem prawa materialnego tj. art. 85 kk (w treści zarzutu i uzasadnieniu apelacji błędnie wskazano art. 85 § 1 kk) oraz art. 87 kk, a które to przepisy zawierają uregulowania dotyczące zasad łączenia kar.

Sąd rejonowy uznając oskarżonego F. Ż. za winnego popełnienia zarzucanych mu czynów wymierzył oskarżonemu za czyn z art. 190 § 1 kk karę 3 miesięcy pozbawienia wolności, za czyn z art. 224 § 2 kk karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, za czyn z art. 226 § 1 kk karę 3 miesięcy pozbawienia wolności natomiast za czyn z art. 216 § 1 kk w zw. z art. 57a § 1 kk karę 3 miesięcy ograniczenia wolności. W punkcie V zaskarżonego wyroku sąd połączył orzeczone wobec oskarżonego kary tego samego rodzaju tj. kary pozbawienia wolności i wymierzył karę łączną 8 miesięcy pozbawienia wolności. Orzekając o karze łącznej sąd rejonowy nie zwrócił jednakże uwagi na to, iż wymierzone oskarżonemu F. Ż. zaskarżonym wyrokiem kary pozbawienia wolności jak również kara 3 miesięcy ograniczenia wolności za czyn z art. 216 § 1 kk w zw. z art. 57a § 1 kk spełniały określone w art. 85 kk i w art. 87 kk reguły i podlegały łączeniu. Przepis art. 85 kk zezwala na orzeczenie kary łącznej za zbiegające się przestępstwa w sytuacji gdy wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu. Stosownie natomiast do treści art. 87 kk (wprowadzającego odstępstwo od reguły nielączenia kar różnorodnych) w razie skazania za zbiegające się przestępstwa na kary pozbawienia wolności i ograniczenia wolności, sąd wymierza karę łączną pozbawienia wolności przyjmując, iż miesiąc ograniczenia wolności równa się 15 dniom pozbawienia wolności.

Z tych też względów zaskarżony wyrok w punkcie V jego dyspozycji podlegał zmianie w ten sposób, że uzupełniono podstawę rozstrzygnięcia o przepis art. 87 kk oraz dodatkowo połączono również karę 3 miesięcy ograniczenia wolności wymierzoną w punkcie IV dyspozycji zaskarżonego wyroku zaś wymiar kary łącznej podwyższono do 9 miesięcy. Ponadto uchylono orzeczenie z punktu VIII dyspozycji zaskarżonego wyroku i na podstawie art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności zaliczono oskarżonemu okres jego zatrzymania w dniu 2 października 2013 roku i 18 listopada 2013 roku przyjmując, iż jeden dzień zatrzymania jest równoważny jednemu dniowi kary pozbawienia wolności.

O kosztach sądowych postępowania odwoławczego, należnych Skarbowi Państwa, orzeczono na podstawie art. 624 § 1 kpk zwalniając oskarżonego od ponoszenia tych kosztów kierując się jego sytuacją majątkową.